

SKATTEMINISTERIET

J.nr. 2011-318-0445

Dato: 7. november 2011

Til

Folketinget - Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 5 af 10. oktober 2011.
Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Ole Birk Olesen (LA).

(Alm. del).

Thor Möger Pedersen

/Thomas Larsen

Spørgsmål 5:

Ministeren bedes oplyse, hvor meget bundfradraget skal forhøjes for at øge arbejdsudbuddet med 7.000 personer, og hvad en sådan forhøjelse vil koste.

Svar:

Spørgsmålet forstås således, at der med bundfradraget menes personfradraget i den personlige indkomstbeskatning. Forhøjelser af personfradraget vil – ved ændringer, der ligger indenfor realistiske niveauer – bidrage til et mindre samlet arbejdsudbud, hvorfor den skitse-rede skattelettelse ikke kan anvendes til at opnå stigninger i arbejdsudbuddet.

For det første vil timearbejdsudbuddet blive reduceret. Det bunder i, at timearbejdsudbuddet ved en skattelettelse påvirkes på to modsatrettede måder. Dels kan det bedre betale sig at arbejde, når marginalskatten reduceres (substitutionseffekten), dels er det muligt at opretholde et uændret forbrug ved en reduktion af arbejdsudbuddet (indkomsteffekten). Når marginalskatten ikke reduceres – og det gør den kun for en begrænset persongruppe ved en forhøjelse af personfradraget – vil substitutionseffekten samlet være beskeden og indkomsteffekten vil dominere. Dette vil reducere arbejdsudbuddet i timer samlet set for alle beskæftigede.

For det andet vil forhøjelser af personfradraget påvirke tilskyndelsen til at deltage på arbejdsmarkedet frem for at være på overførselsindkomst (deltagelseeffekten) entydigt i negativ retning, idet nettokompensationsgrader for personer på overførselsindkomster øges ved forhøjelser af personfradraget.